

INTERPELLATION

Till Monica Selin
Vänersborg 2017-11-07

Angående regionens arbete med suicidprevention

Bakgrund

Suicid, eller självmord, är ett betydande folkhälsoproblem i Sverige. I Sverige år 2015 avled totalt 1 171 personer, 15 år eller äldre, i suicid. Av dem var 72 procent män. Suicid är vanligare bland personer med förgymnasial och gymnasial utbildning och är mindre vanligt bland personer med eftergymnasial utbildning.

I Sverige har vi antagit två nollvisioner. Den mot dödlighet i trafiken och den om uteslutande av självmord. Vi investerar kraftfullt med insatser som ska leda till minskad dödlighet inom trafiken vilket är lovvärt. I trafiken omkom 259 personer förra året. Däremot är satsningen på självmordsprevention knappt märkbar i jämförelse.

Många självmordsbenägna individer som har lyckats få kontakt med psykiatrin skrivs ofta ut i förtid utan relevanta insatser och uppföljning på hemmaplan. Det händer till och med individer som är omhändertagen inom ramen för lagen om psykiatrisk tvångsvård (LPT). Utskrivningen sker till den senast kända adressen till oftast ett trasigt och skört nätverk.

Att detta är helt orimligt är troligtvis vi alla överens om, men det är trots allt verklighet. Detta medför att flertal av dessa suicidala individer också lyckas med att ta sitt liv. I Sverige idag är självmord den största dödsorsaken bland våra unga. Inte trafikskador eller övrigt våld i samhället.

Mot bakgrund av ovan nämnda är mina frågor till psykiatribereidningens ordförande Monica Selin (Kd) följande:

- Vem har vårdansvaret för en suicidal person som inte anses behandlingsbar utan har enligt vården för stor suicid risk?
- Hur satsar VG regionen för att klara av behandla/vårda även dessa patienter?

Annica Erlandsson (S)

ledamot i regionfullmäktige